

Nu uita

Iubite cititor, nu uita că există un Dumnezeu - Dumnezeul iubirii - însă totodată Judecător drept, înaintea Căruia vei fi chemat să dai socoteală de felul cum ți-ai petrecut viața pe acest pământ.

Poate-mi vei zice: „Eu nu cred așa ceva, căci nu L-am văzut niciodată“. Gândește-te însă, ai putea oare să suporti prezența Sa, tu care nu poți privi cu ochii mai mult timp soarele? Lucrările Sale oare nu ni-L fac cunoscut? „*Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.*“ (Psalmul 19.1) Vei putea oare spune despre o clădire că este făcută din întâmplare, fără un meșter? Vei putea oare spune că lumea a fost făcută din întâmplare, nu de Dumnezeu? Vei putea oare spune despre o mașinărie că s-a făcut la întâmplare, nu de un meșter?

Un credincios împreună cu un prieten necredincios se plimbau pe o câmpie, într-o zi cu soare de vară. Credinciosul a vrut să-i arate prietenului său frumusețea naturii înconjurătoare, pe care Dumnezeu a creat-o. A fost de ajuns ca să pomenească de Dumnezeu, pentru ca prietenul să-și bată joc de el. În zadar îi spunea cel credincios despre iubirea cea mare a lui Dumnezeu, că a dat morții de cruce pe Domnul Isus, pentru păcat. Prietenul îi spunea că numai proștii mai cred astfel de povești. Tot plimbându-se ei pe câmp, cerul s-a acoperit de nori negri și văzduhul a început să fie brăzdat de fulgere și de tunete ce răsunau cu putere. Credinciosul privea liniștit această desfășurare a măreției divine. Dar deodată un fulger de-ți lua ochii a străbătut văzduhul, urmat de un tunet asurzitor. Necredinciosul, plin de teamă, se îngălbeni la față și începu să-și facă semnul crucii.

- Stai, prietene - îi spuse cel credincios - ce faci? Dumnezeu nu există, numai proștii mai cred în El!

Rușinat, acela n-a mai zis un cuvânt.

Câți nu fac la fel!

Mă găseam într-o zi într-un birou cu mai mulți care erau împotriviți Evangheliei și care și ei spuneau că numai proștii mai cred că există Dumnezeu. Deodată un trăsnet și un cutremur au zguduit casa din temelie. Toți s-au îngrămadit plini de spaimă la ușă, înghesuindu-se să-și scape viața. A fost de ajuns ca Dumnezeu să miște puțin temelie pământului, ca bieții oameni să-și dea seama că Dumnezeu există.

Nu uita, dragul meu, că poate și tu ai făcut sau chiar faci la fel.

Nu uita că există un mare vrăjmaș al sufletului, care este plin de minciună și care se numește Diavolul și Satan, ale cărui lucrări se văd la tot pasul. Crimele de care auzim sau pe care le vedem, ura care umple inimile, patimile de care sunt robiți oamenii, avorturile care sunt atât de răspândite și câte încă alte lucruri de care omul ascultă de bunăvoie, în loc să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu, vin de la Cel Rău. Te întreb, iubite cititor, tu de care din acești doi ascuți?

Nu uita că în calea vieții tale - mai curând sau mai târziu - îți va ieși moartea necruțătoare și după ea urmează judecata (Evrei 9.27-28).

Nu uita că mai curând sau mai târziu va trebui să mori. Venirea morții este mult mai aproape decât te gândești. Când îți va sta în față, nu te va mai amâna nicicum, ca să mai ai timp să-ți pui în rânduală sufletul. Puțin îi pasă că va trebui să părăsești pământul, împovărat de păcate. Că ești tânăr sau bătrân, că ai copii de îngrijit, că ai datorii de plătit, moartea nu te va înțelege, o vei urma fără murmur. Ce vei face când te vei înfățișa înaintea Judecătorului suprem, ai cărui ochi sunt prea curați ca să poată trece cu vederea răul, și care judecă drept chiar și lucrurile ascunse ale inimii?

Ai trăit o viață după mersul acestei lumi. Stai, nu mai face un pas, nu dormi, nu mai face nici un plan pentru viitor, până nu-ți închei această socoteală!

Nu uita că Dumnezeu nu ține seamă de timpurile de neștiință, și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască, pentru că a rânduit o zi în care va judeca după dreptate pământul locuit, prin Omul pe care L-a rânduit și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă de netăgăduit prin faptul că L-a înviat dintre cei morți (Faptele Apostolilor 17.30-31).

Astăzi este ziua harului. Astăzi, spune acela care vrea să-și scape sufletul. Mâine, spune cel care vrea să și-l piardă. „*Ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?*“ (Matei 16.26).

Nu uita: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile*“ (Evrei 4.7). Și Dumnezeu te îndeamnă ca astăzi să-l ascuți glasul. Astăzi este ziua ta, o vezi, o simți, o știi. Mâine nu vei ști a cui va fi. S-ar putea ca mâine să fii fără glas, închis în sicriu. Dumnezeu, care cunoaște adevăratul preț al sufletului tău, a trimis pe Fiul Său pentru a-l mântui și a dat pentru răscumpărarea lui, nu lucruri pieritoare, argint sau aur, ci însăși sângele scump al Fiului Său (1 Petru 1. 18-19). Iată prețul sufletului tău. „*Sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curățește de orice păcat*“ (Ioan 1.7). „*De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna*“ (Isaia 1. 18).

Nu uita că Dumnezeu în vremurile trecute a vorbit prin atâtea întâmplări, pe unele le-ai văzut sau auzit și ele nu sunt decât vestitorii judecății Sale. Pacea după care suspină popoarele este departe de ele, deoarece ele vor pace fără "Prințul păcii" - Domnul Isus. Cutremure care au adus jalea în atâtea familii și țări; împărați care au fost nevoiți să-și părăsescă tronul, împărății care s-au prăbușit și în care stăpânește nu dreptatea ci cel mai tare, toate îți vorbesc. Toate acestea te înștiințează să-ți pui la adăpost sufletul. Răutatea vrea să stăpânească pe deplin acest pământ! Cutremură-te la gândul că lumea de azi vrea să înlătore pe Dumnezeu. Cutremură-te însă acum, când îți dai seama că și din viața ta L-ai înlăturat pe Dumnezeu. Îndelunga răbdare a lui Dumnezeu este mântuire (2 Petru 3). Te-a așteptat atâta timp, de aceea vino acum la Domnul Isus!